

“La piel de Carod. El talante contra la lengua”. La pel·lícula de la setmana. Un curtmetratge, possiblement. Titula hui l’AVUI que ERC [amenança](#) amb retirar el suport al PSOE per haver dut el valencià com a “llengua oficial” a la UE: “ERC no es veu en condicions de recolzar governs que fan barbaritats com aquestes”, ha clamat Puigcercós. Paraules. En realitat, no sé jo si això és una “amenança” o bé el desig, més o menys verinós, de la redactora de l’AVUI, però en fi, en qualsevol cas, més enllà de les brofegades de cadascú, tinc ganes de confirmar el resultat de la [reunió](#) que aquest matí faran Zapatero i Carod Rovira. O Carod Rovira i Zapatero, és igual, no tinc manies. Primer, per comprovar si a ERC se li escapa (encara més) la força per la boca i, segon, per a constatar quina mena de “talante” és el del president espanyol.

Si els morts i les víctimes del terrorisme són rendibles políticament, per què no anaven a treure ara rendibilitat (encara més, encara més, fins a l’esquelet) de jugar amb la unitat de la llengua... I, com sempre, la [partida](#), el joc brut, no es celebra solament a Madrid.

Recomane:

[“...quan del mugró matern la dolça llet beviem”](#)